

L a b u d.

Jožek je šel z materjo, ki so nesli v grajščino surovo maslo na prodaj. Pod lepim grajskim vertom je v dolini velika voda, ki jej pravijo bajer ali ribnjak. V tej vodi so plavale velike tice plavarice, ki so imele ko sneg belo perje in nekako rumenkasto-rudeč kljun, in so vrat na vse strani zvi-jale. Jožek vpraša mater: „Mati, ali veste, kako je imé tem lepim živalicam?“

Mati. To so labudi, lepe plavarice, ki je imajo tú za lepoto. Grajska kuharica mi je enkrat veliko pripovedovala o teh živalih, toda ne verjamem jej vsega. Djala je, da bi nam labudi veliko znali povedati, ko bi mogli govoriti, ker oni imajo veliko pameti in dobro sereé. Toliko je pa res, da so te živali kaj lepe in zraven prav snažne in tihe, ker le ma-lokdaj se oglásé s svojim močnim glasom. Nekteri celó terdijo, da so la-budi mutasti kakor ribe. Labudi se redé s koreninami, s semenjem, s červi, s povodnimi zaželkami; rib pa ne jedó; tudi dočakajo visoko starost. Več-krat sem tudi videla, kako zeló radi imajo labudi svoje mlade. O hladnih dnevih nosi labudka svoje mlade na herbtu, in je pokriva s peroti, da plavajo kakor bi bili v čolnu.

Jožek. Morda je pa res, da je labud bolj pametna tica od drugih plavaric.

Mati. Tega ne vem; to pa se lahko posnema, da tiste živali, ki imajo lepo, žlahno podobo, imajo berž ko ne tudi lepše in žlahnejše zno-tranje življenje.

Bog delí stvarem moči,
Kakor njemu prav se zdí.

A. P.

R m a n.

Danes, prelubi moji, pokazati vam hočem zopet eno rastlino, katera stoji večkrat v celih verstah po njivskih ozárah in ob cestah. Pa tudi po pašnikih in travnikih je te cvetlice vse polno. Le oglejte si jo. Rman (*Achillea Millefolium*) se pravi tej rastlini. Koreniko ima vejnato, ki poganja več k višku stoječih volnato-kosmatih steblic, katerih vsako ima na verhu po več cvetnih koškov, ki so pa jako majhni. Listi so sulčasti; cvetje je belo. Ta rastlina vzraste pol do poldruega čevlja visoka in cvetè meseca julija noter do jeseni.

Rman prištevamo k onim rastlinam, ki dajejo živini dobro in tečno kermo. Posebno ovce ga rade jedó, pa tudi vsakej drugej živini dobro tekne, ako je še mlad in pomešan s kako drugo klajo. Prav je tedaj, da ga mnogo raste po naših pašnikih in senožetih.

T.